

Til allersidst skal jeg sige om disse vedtagelser, at jeg også synes, det er en lidt historisk aften. Vi har hørt Dansk Folkeparti gøre dagen til en historisk dag, og der har været nogle historiske dage her de sidste par uger, når man har lyttet til debatten. Men Dansk Folkeparti er jo, om man så må sige, født ud af et protestparti, nemlig Fremskridtspartiet, og har ført en meget høj profil på ganske bestemte temaer, og derfor synes jeg, det er så historisk, at Det Radikale Venstre burde overveje, hvordan vi skal fejre, at Dansk Folkeparti nu er blevet et tilfredshedsparti.

Da det er en så stor begivenhed, at vi ikke rigtig kan medvirke til at dele den tilfredshed, må vi stemme nej til det forslag til vedtagelse, som de tre partier har fremsat. I øvrigt har jeg tidligere begrundet, at den er for snæver efter vores opfattelse.

Line Barfod (EL):

Jeg var lidt forbløffet over, at Dansk Folkepartis ordfører slet ikke gik herop i denne anden ordførerrunde for at begrunde Dansk Folkepartis stillingtagen til vedtagelserne. Jeg tænkte, det kunne være, fordi Dansk Folkepartis sociale profil måske er blevet lidt træt og lidt sur her hen under aften, men fru Pia Kjærsgaard var ganske kort oppe og sige lidt, uden at jeg fik så meget ud af indholdet.

Så har jeg prøvet at kigge lidt på de to forslag til vedtagelse, og jeg kan sige til almindelig folkeoplysning, at forslaget til vedtagelse fra Socialdemokratiet, SF, De Radikale og Enhedslisten ikke er et, hr. Holger K. Nielsen har haft liggende i sin taske og har båret rundt på i flere dage og så lige hevet det op i sidste øjeblik. Det er et forslag, der er blevet til under debatten som følge af de udmeldinger, der er kommet undervejs.

Jeg har også kigget på det forslag, som de borgerlige partier er kommet med, for at prøve at finde ud af, hvad det egentlig er, der står i det. Der står, at man opfordrer regeringen til at øge den samlede indsats, og så tænkte jeg lidt over det: Hvad kan det her med at øge indsatsen betyde? Og så tænkte jeg: Hvor har jeg ellers set noget, hvor man vil gøre en indsats? Så kom jeg til at tænke på ungeindsatsen.

Når de borgerlige partier vil øge indsatsen, er det så ligesom med ungeindsatsen: at man vil halvere ydelserne? Er det dét, der ligger i, at man vil øge indsatsen? Hvis man derimod ser på det forslag til vedtagelse, som vi er medfor-

slagsstillere på, står der helt klokkeklart, at vi vil forbedre de økonomiske vilkår for de grupper, der har de dårligste økonomiske vilkår, men det vil Dansk Folkeparti altså ikke være med til.

Så meget er der altså om Dansk Folkepartis sociale profil, der er blevet opreklameret så meget i aviserne. Man vil ikke engang stemme for et forslag til vedtagelse, der handler om at forbedre vilkårene for de dårligst stillede, og man er ikke kommet med nogen som helst begrundelse for, hvorfor man ikke vil det.

Hr. Kuupik Kleist talte i sit indlæg om, hvor lærerigt det var at komme ind i Folketinget. Jeg synes også, at det stykke tid, jeg foreløbig har været her, har været lærerigt, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at komme med en stor tak til de mange ansatte i Folketinget, der har gjort en så stor indsats for, at alle vi nye i Folketinget kunne lære stedet at kende. Vi har fået megen vejledning, også en del vejledning på skrift, og vi har sågar fået en Grønspættebog, vi kan slå op i. Men der mangler en ordbog over det nysprog, som Venstregeringen fører. Den har jeg efterlyst et par gange, men det er desværre endnu ikke lykkedes for de ansatte herinde at udarbejde en sådan. Det kan være, den kommer til næste samling.

Kl. 1.05

Men i aften har jeg fundet ud af, at det er ikke nok med en ordbog. Vi bliver også nødt til at få en ny regnebog, for statsministeren har altså en form for talmagi. Der bliver slynget en frygtelig bunke tal rundt i luften, og det kan være meget svært at følge med i alle de tal, som statsministeren slynger rundt med. Derfor kunne det måske være, at hvis vi kunne få en regnebog som den, statsministeren bruger, kunne vi andre lære at følge lidt med i alle de tal.

Det, vi andre kan se, når vi ser ud i virkeligheden, er, at der bliver skåret ned. Vi kan høre meldingerne ude fra krisecentrene om, at de er nødt til at skære ned fra fem medarbejdere til én medarbejder til at tage sig af de voldsramte kvinder. Vi kan høre meldingerne om, at der bliver skåret ned på behandlingsstederne for de sindslidende, de handicappede, narkomanerne og alkoholikerne.

Vi kan se, at der bliver skåret ned i kommunerne på folkeskolerne og på ældreområdet. Vi kan sågar høre adskillige Venstreborgmestre tale om, at de er nødt til at skære ned på de mest basale velfærdsydelser. Vi kan se meldingerne fra alle uddannelsesstederne, der bliver skåret ned af regeringen. Vi kan se meldingerne fra kultur-